

ליני' אוסיקרי

שקוע בתפילה עמד לו בשבת האחרונה אחת המתגלים בבית הכנסת הגדול בתל אביב כשהוא עוצב את עיניו וחוזר עם ניקה על דברי החוק באחד הפסקים היותר דרמטיים הביר לתומא את קולו ולרגע קט ופליג על כפי המנגינה המסורתית, כשהדבר מעורר תמהון בקרב המתפללים. "מהו אש זה בעל קול הארקה?" החזו מתלחשים. לא עברו חמש דקות וכמה מבין המתפללים זיהו את האיש: היה זה ז'אן פריס, זמר המטופוניסן, השווה עתה בארץ כאורחה של התזמורת הפילהרמונית.

לא עזרו לו לפירס כל התירוצים הידועים: (צרידות, נקום, אי הכנה), "הליני' המוסיקלי ננתיים בזה שהיה עליו להפגין את שירתו בבית הכנסת. אולם שלא כדרכם של רוב זמרי ארץ כרה היודעים גם פרק בחזנות (ולהפך) לא שר פירס את פרקי החזנות בנוסח "כרמן" או "מדם בטרפליי"...

עוברים ושבים בחוצות תל אביב באותה שבת היו אחי' עדים לתמוה מורה, כאשר כמה יהודים עטופי טלית מלוים אום "ציוילי" מרכיב משקפיים ומדבר יהודית-אמריקאית. כפי שמרגנים באה למחרת הצעה מרחיקה לכת לומר: להתפלל בימים הנוראים בתל אביב, ואולם על אף היותו יהודי מסורתי טען הזמר כי הוליווד קיסמת לו יותר. "בית הכנסת הוא ענין אישי שלי ואילו האופירה והפילם שייכים למיליונים" — הסביר — "וכדי להרויח צריך לתת משהו לזולת".

אותה שבת אחר הצהרים נשמע קולו הנהדר של פירס מעל תקליטים ב"קל מכליהם (הגם שספק אם מאזינו מאותו בוקר פתחו את מקלטיהם בשבת). למחרת הורגשה בהנהלת התזמורת מכירת כרטיסים מוגברת. אמר אחד הקלוחות שראו לקות כרטיס לקונצרט הא של הזמר: "עכשיו, לאחר ששמעתי אותו אתמול ברדיו, אני בטוח שכדאי ללכת לקונצרט. לכתוב בעתונים אינני מאמין".

הזמר האורה סיפר לקונצרט "העולם הזה", כי בשעתו נשאל ע"י עסקן ציוני באמריקה משום מה שינה את שמו כרלמוטר ל"פירס". אמר לו הזמר: "וכי זה מפריע לי להיות יהודי טוב, לשמור על השבת ו...לשלם למגבית המאוחדת?". ענה לו העסקן: "ודאי שלא. והראיה: זה לא מפריע גם לי בעבודתי הציונית והרי שמי למעשה רבינוביץ ולא, כפי שהנך סבור — רובנס".... "עכשיו" — הוסיף פירס — "בביקורי בישראל נוכחתי לדעת, כי רוב האנשים כאן שינו את שמותיהם לשמות "גויים" וכמעט שאין שומעים עוד על רפפורטים, רבינוביצים, זיל-ברשטיינים ופומרנציים".

יהודים - רחמו, רחמו!

קיימת אצלנו דעה, כי ק"ל א הדי המוסיקה בארץ הוא בעל טעם מתקדם ומגלה יחס חיובי למוסיקה בת דורנו. המעשה דלהלן, שאירע בתל אביב בשבת, בא להוכיח (לצערו) את ההיפך מזה. אך פתח "קול ישראל" בתכנית השבועית של מוסיקה חרישה הנערכת בכל שבת בשעה 4 אחצה, כאשר

לקוראינו המתעניינים במוסיקה או מגישים היום את הראשון בסדרה של המשך חידונים. המשך "פרסים מסי קליים", ביניהם כרטיס מינוי לעות הקונצרטים הבאה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית, יתולקו בין פותרי החידונים, שישלחו תשובות נכונות למערכת "העלם הזה" (נא לציין על המעטפה עבור "חידון מוסיקלי") בציורוף שמש וכתבתם המלאה.

חידון אי'

1. לפני כ-15 שנה עורר כנר וירטואוז מפורסם שערורייה מיוחדת במינה בעולם המוסיקלי: הוא גילה, כי שורה שלמה של יצירות, שנתפרסמו הרבה כעיבודים של יצירות קלסיות עתיקות, אינן אלא יצירותיו הוא, וכי מעולם לא חיברו הקומפוזטורים, שעל חשבונם זקפו את היצירות, את החיבורים הללו (אשר בינתיים יצאו לאור בשמותיהם).

מיהו כנר זה?
2. אדם הנאשם ברצח הביא כאלבי את העובדה כי בשעה שארע הפשע ישב יחד עם ידידתו בחדרה, והשניים האזינו למוסיקה מעל גבי תקליטים.

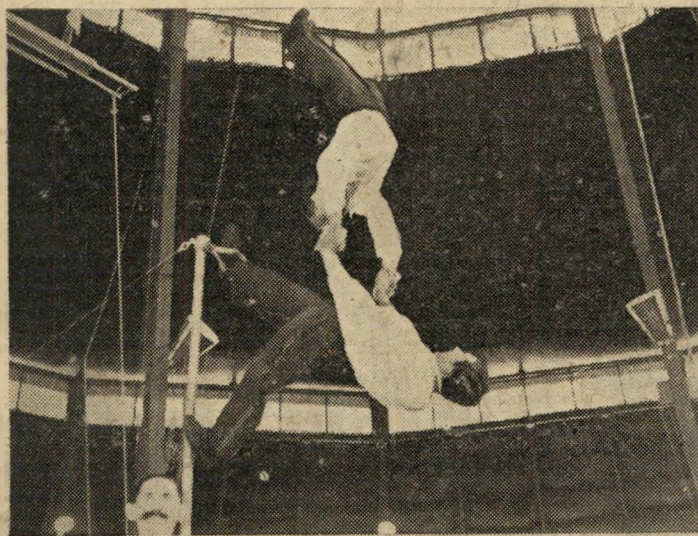
בעדותו לחוקר מסר כי ידידתו והוא האזינו לקונצ'רטו לכנר לבראמה, לחלק השלישי של הסימפוניה "הבית במורה" של שוברט וגס. א. א. ט. מאת באך. האדם נמצא חייב בדין. מה הניע את השופט לזכות את האלבי שלו?

3. במשך שנים רבות לא יכלו לנגן יצירה זו בארץ מולדתה בגלל הצנזורה הפוליטית, והיו נשמעים אותה בארצות שונות בשמות שונים, כגון "ס.אומיי", "כאטרלנד" או "לה פאטרי" (מולדת). כאשר מחברה נצח עליה בריגה ב-1904 ישב באלם הקונצרטנים הצנזורה עצמו ובנגינה זו קראו ליצירה, "אמפרומבטי". רק לאחר מלחמת העולם הראשונה החלו לנגנה בשם האמיתי בארץ מולדתה.

מה שם היצירה ומי מחברה?
4. אחת הדמויות של האגדה הגרמנית זכתה לתשומת לב מיוחדת אצל מחברי מוסיקה רבים. ואגור היבר על הנושא הזה פתיחה, לסט — סימפוניה גונו — אופירה, ברליוז — פ.א.מה לתזמורת, מקהלה וסוליסטים. מה שם הדמות?

מדוע זה מגיע לי?
"אינני מבין אותך, אדוני" — ענה האחראי למדור המוסיקלי הזה. "אני מתכוון לתכנית הזאת, משמיעים עכשיו..." -- הסביר האדם בקול המבקש רחמים — "הרי היום שבת, כולנו מבקשים נופש, מנוחה. נגנו משהו נאה לאוזן, משהו המתאים למנוחת השבת".

מה נשמע בזירהטרון

זוג הלולינים אמריס במבצע אקרובטי מסוכן.

האמן בכלר מראה כוחו ברקוד על החבל.

הילצנים ברוק וגודרלי בליות שוקנית חמודה, במערכון חדש מספקים את הצחוק.

דניאל ונג, הקאובוי בלהוטיו וזהרית, הסוטה הישראלית הראשונה שלמדה את מלאכת הקרקס.